

تلفن: ۰۸۸۷۶۱۷۲۰ <p>نمابر: ۰۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۰۸۸۷۶۹۰۷۵</p> پاکت: ۰۲۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸ مصدوق پستی: ۰۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۰۸۸۷۴۸۸۰۰	
چاپ: شرکت چاپ جام‌چم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی چاپخانه جام‌چم برتر برنا	
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۸۷ (۰۲۱)	
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۰۸۸۵۴۸۸۹۲-۵ <p>http://irannewspress.ir</p>	
اذان ظهر ۱۲/۱۱ اذان مغرب ۱۷/۲۷ نیمه شب شرعی ۲۶/۲۳ اذان صبح فردا ۵/۴۵ طلوع آفتاب فردا ۷/۱۵	

امام‌محمدباقر(ع):

با راست‌کرداری، خود را برای خدا بیارای.

سخن روز

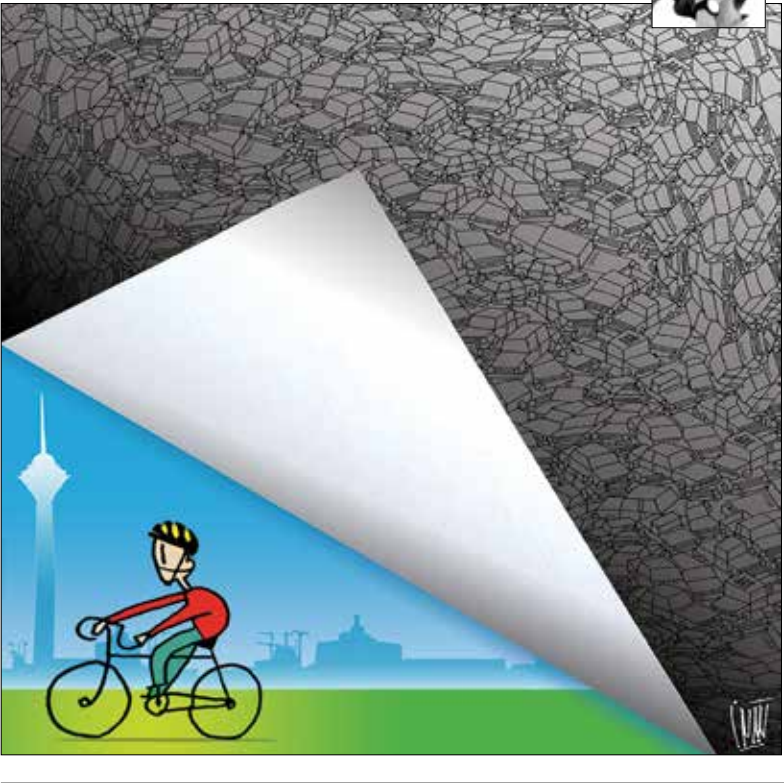
تحف‌العقول،ص۲۸۵

نگاره

امیرعباس تبریزی

هوای پاک با استفاده از دوچرخه

سیزدهمین دوره جایزه ادبی جلال آل احمد به پایان رسید

کروه **فرهنگی**؛ *سیزدهمین* دوره جایزه ادبی جلال آل احمد به شکلی متفاوت از سال‌های گذشته با معرفی برگزیدگان در چهار بخش به کار خود پایان داد. اختتامیه امسال شامگاه دوشنبه از درجه برنامه زنده تلویزیونی از شبکه چهار و با حضور برخی متصدیان آن، از جمله محسن جوادی معاون فرهنگی وزیر ارشاد برگزار شد. از آنجایی که عنوان این رویداد ادبی به نام جلال آل احمد گره خورده، شب گذشته در خلال اعلام اسامی برگزیدگان از کتاب «جمال و جمال» هم رونمایی شد. این کتاب ترجمه‌ای از داستان‌های کوتاه آل احمد از جمله زن زیادی و بچه مردم به زبان اردو است که به همت انتشارات مهر در کشور پاکستان منتشر شده است.

جوادی از اتفاقات خوبی که برپایی این جایزه سبب شده را جذب مخاطبان و فروش کتاب‌های برگزیده و شایسته تقدیر عنوان کرد و ادامه داد: «برخی از این آثار به خاطر طرح گروت یا با معرفی خوب در بازارهای بین‌المللی دیده و ترجمه شده‌اند اما در برخی بخش‌ها نیز باید بیشتر کار می‌کردیم که ظرفیت‌سازی مناسبی صورت نگرفته است. باید روی آثار برگزیده تمرکز بیشتری ایجاد می‌شد. اکنون در حال برنامه‌ریزی برای طرحی هستیم که این جایزه رویدادی یک‌روزه نباشد.»

او جایزه جلال را جایزه‌ای ملی دانست و تأکید کرد

نمایشگاه کتاب مجازی؛ تجربه‌ای نو

نکته‌ای که نباید در شرایط فعلی و شیوع بیماری همه‌گیر کرونا فراموش کرد، ضرورت‌هایی است که بیش از پیش متوجه آنها شدیم، از جمله انتقال بخشی از فعالیت‌های فرهنگی به فضای مجازی و بهره‌مندی هرچه بیشتر از شبکه‌های اجتماعی و تکنولوژی‌های نوین ارتباطی است. در شرایطی که امکان رفت‌وآمد مردم به مراکز و حتی فروشگاه‌های فرهنگی به حداقل رسیده یکی از اتفاقات مهم جلب‌توجه بیشتر ناشران و کتابفروشان به فروش کتاب از طریق دنیای دیجیتال است؛ فروشی که هم شکل‌های الکترونیکی کتاب از جمله کتاب‌های صوتی و eBookها را شامل می‌شود و هم نسخه فیزیکی آثار و ارسال آنها از طریق اداره پست یا حتی پیک‌های موتورس مرسوم. البته این مسأله‌ای نیست که تنها خاص کشور خودمان باشد و به‌نوعی همه جهان را شامل می‌شود. اگر نگاهی به فعالیت ناشران و کتابفروشان طی ماه‌های اخیر داشته باشید، آنهایی موفق‌تر عمل کرده‌اند که آشنایی بیشتری با تکنولوژی‌های ارتباطی ازجمله فضای مجازی داشته‌اند. این عده حتی توانسته‌اند با بهره‌گیری از تجربه قبلی و اطلاعات لازم، وضعیت

نکته‌ای که نباید در شرایط فعلی و شیوع بیماری همه‌گیر کرونا فراموش کرد، ضرورت‌هایی است که بیش از پیش متوجه آنها شدیم، از جمله انتقال بخشی از فعالیت‌های فرهنگی به فضای مجازی و بهره‌مندی هرچه بیشتر از شبکه‌های اجتماعی و تکنولوژی‌های نوین ارتباطی است. در شرایطی که امکان رفت‌وآمد مردم به مراکز و حتی فروشگاه‌های فرهنگی به حداقل رسیده یکی از اتفاقات مهم جلب‌توجه بیشتر ناشران و کتابفروشان به فروش کتاب از طریق دنیای دیجیتال است؛ فروشی که هم شکل‌های الکترونیکی کتاب از جمله کتاب‌های صوتی و eBookها را شامل می‌شود و هم نسخه فیزیکی آثار و ارسال آنها از طریق اداره پست یا حتی پیک‌های موتورس مرسوم. البته این مسأله‌ای نیست که تنها خاص کشور خودمان باشد و به‌نوعی همه جهان را شامل می‌شود. اگر نگاهی به فعالیت ناشران و کتابفروشان طی ماه‌های اخیر داشته باشید، آنهایی موفق‌تر عمل کرده‌اند که آشنایی بیشتری با تکنولوژی‌های ارتباطی ازجمله فضای مجازی داشته‌اند. این عده حتی توانسته‌اند با بهره‌گیری از تجربه قبلی و اطلاعات لازم، وضعیت

علی اصغر کاراندیش: شهادت سردار سلیمانی منجر به ایجاد جوش و خروش علیه استکبار جهانی شد

مقام معظم رهبری درباره شهید حاج قاسم سلیمانی فرمودند این شهید یک فرد نبود بلکه یک مکتب بود. ما در

طول تاریخ بویژه در تاریخ انقلاب همواره شاهد این بوده‌ایم که به دنبال هر شهادتی خون تازه‌ای در رگ‌های مردم مسلمان به وجود آمده و شهادت خالصانه شهید سردار حاج قاسم سلیمانی هم اینگونه بود. شهادت سردار حاج قاسم سلیمانی منجر به ایجاد جوش و خروش در مردم کشورمان علیه استکبار جهانی شد.

معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس کمیته پدافند غیر عامل این وزارتخانه در آیین گرامیداشت شهدای محور مقاومت سخنرانی کرد.

به احترام زادروز مردی که لطف تار بود

نوازنده‌ای که پس از مرگش یکی از لقب‌هایی که به او دادند «لطف تار» بود انگار که دیگر بعد از لطفی تار لطفی نداشت؛ اما محمدرضا لطفی یک روز سرد زمستان درست در ۱۷ دی ماه ۱۳۲۵ در گرگان به دنیا آمد. تا ۶۷ سالگی که رخت و چشم از جهان فرو بست پرونده‌ای از خود به جا گذاشت که بی‌شک او را به یکی از ستون‌های مهم، معتبر و ارزشمند موسیقی ایرانی تبدیل می‌کرد. لطفی بنیان‌گذار کانون فرهنگ و هنری چاووش، گروه شیدا و مکتب‌خانه میرزاعبدالله بود که در کنار تولید آثار فاخر شاگردان بسیاری را هم تربیت و به جامعه هنری ایران تقدیم کرد. او تجربه همکاری با خوانندگان بسیاری از جمله تاج اصفهانی، غلامحسین بنان، شجریان و شهرام ناظری را داشت و البته مدرس استعدادهای درخشان مثل هنگامه اخوان، صدیق تعریف، محمد معتمدی و ... بود. محمدرضا لطفی بعد از یک دوره باشکوه ۶۷ ساله ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۳ بر شانه‌های اهالی موسیقی تا خانه ابدی‌اش مایش شایعت شد.

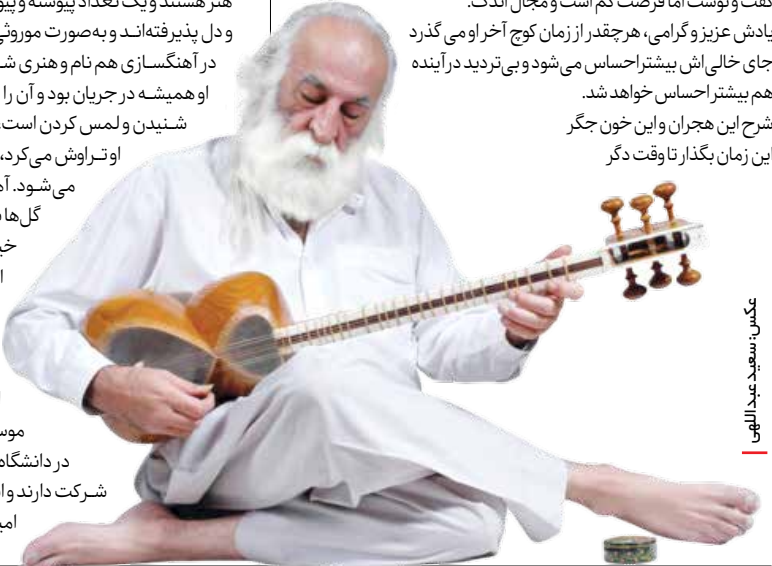
جای خالی استاد...

در این مجال اندک چگونگی می‌توان مطلبی موجز و پربار و درخور راجع به یکی از بزرگان تأثیرگذار موسیقی معاصر ایران نگاشت اما...

چونکه گل رفت و گلستان شد خراب بوی گل را از که جویم از گلاب چونکه گل رفت و گلستان در گذشت نشوئین زین پس ز بلبل سرگذشت استاد لطفی نوازنده‌ای چیره دست و بی‌بدیل و تارنواز و سه‌تار نوازی طراز اول بود و با نواختن اغلب سازهای ایرانی آشنایی کامل داشت؛ نی و کمانچه را بخوبی می‌نواخت و بر تنبک و دف مسلط بود و با دقایق و طرایف آواز هم آشنایی فراتر از تصور داشت. هم از محضر استاد دوامی بهره برده بود و هم در مکتب استاد برومند و استاد علی اکبرخان شهنازی تلمذ کرده بود. در جلساتی که استاد برومند و استاد دوامی به شاگردانشان درس می‌دادند، لطفی با سه‌تار همراهی می‌کرد. بسیار به آواز عشق می‌ورزید و بهرامیت آواز در موسیقی ایران وقوف کامل داشت که این مهم در آثارش بخوبی مشهود است. لطفی معلمی ممتاز بود و مباحث آکادمیک را با نگاهی زیربنایی، تاریخی و ریشه‌ای آموزش می‌داد. من شانس و افتخار شاگردی ایشان را در دهه ۶۰ پیدا کردم. به یاد می‌آورم در اولین ایوم رسمی به نام «به یاد طاهرزاده»، ایشان در انتقال شیوه آوازی طاهرزاده، کلمه به کلمه و تحریر به تحریر با من کار می‌کرد و من هم با اشتیاق و ولع می‌آموختم. ما نه تنها بران بودیم که کار استاد طاهرزاده را بازآفرینی و اجرا کنیم بلکه می‌خواستیم درک درست و حس درونی کار را به لحاظ روحی و روانی و معنایی به شنونده منتقل کنیم. این اثر طی یک پرسوه و تلاش پنج، شش ماهه به اهتمام استاد لطفی، گروه شیدا و عارف و خوانندگی من به سامان رسید. در مصاحبه‌ای اشاره کرده بودم که لطفی «استاد کامل» بود. این عبارتی بود که خود استاد برای برخی از بزرگان و نامداران موسیقی به کار می‌برد که به اعتقاد من، خود ایشان نیز بدستی مصداق این عبارت بود. تا جایی که به یاد می‌آورم، ایشان این عبارت را در مورد استادان، طاهرزاده و اقبال و درویش‌خان و میرزاعبدالله و آقاحسینی و در مواردی درباره استاد کسایی و استاد شهنازهم به کار برده بودند. او به معنای درست کلمه، اهل تسامح و تساهل و مدارا بود. سرستانه به آموزش و انتقال و تداوم سنت موسیقایی به زمان معاصر می‌پرداخت. مکتب خانه میرزاعبدالله را که بنیان گذاشته بود را می‌شد حقیقتاً یک مرکز آکادمیک آموزش موسیقی به حساب آورد. ایشان با اعطای‌های اولیه بامداد تا حتی پاسی از نیمه شب در کار تعلیم و تدریس و تمرین بود، علاوه بر کلاس‌های آموزش ساز، کلاس‌هایی مانند ریتم شناسی، ردیف شناسی، ادوار و... داشت. اکثر شاگردان ایشان جوان بودند و پرنانرژی. لطفی سرشار از شوق کار با جوانان بود. او بر همه امور و زمینه‌های موسیقی احاطه داشت و در همه زمینه‌های موسیقی بخصوص جوانان را یاری می‌کرد، از جمله در زمینه آواز. اما در ریفا و دردا که او به دلایل مختلف نتوانست آن چیزی که در حوزه موسیقی در ذهنش داشت را به‌طور کامل عملی کند. لطفی آرزو وسوادی بنیانگذاری دانشگاه مستقلی را همیشه در ذهن و مخیله خود می‌پروراند. دانشگاهی همانند آنچه که راوی شانکار نوازنده و آهنگساز بزرگ هند در کشمیر بنیان نهاده بود که در ریفا و دردا، هیچگاه این آرزو محقق نشد.

لطفی شهید راه عشق به موسیقی و هنر بود و بی‌چاشنین، دغدغه او فقط و فقط و صرفاً فصل و اساس و خود گوهر موسیقی بود نه حواشی و تبعات آن، هرچند پاره‌ای از اوقات، حواشی و فرعیات، دامن او را هم می‌گرفت. راجع به استاد محمدرضا لطفی استاد بی‌بدیل موسیقی ایران بسیار بیشتر می‌توان گفت و نوشت اما فرصت کم است و مجال اندک. یادش عزیز و گرامی، هرچقدر از زمان کوچ آخرا می‌گذرد جای خالی اش بیشتر احساس می‌شود و بی‌تردید در آینده هم بیشتر احساس خواهد شد.

شرح این هجران و این خون جگر این زمان بگذار وقت دگر

عکس: سید عبدالهی

عکس نوشت

الجزیره در گزارشی به نام تعدادی از نقاشان زن دنیا اشاره کرده که در حال حاضر تابلو نقاشی‌هایشان میلیون‌ها دلار ارزش دارد. فریدا کالو نقاش مکزکی با خودنگاره‌هایش، برت موریسو نقاش فرانسوی با روزی از تابستان»، آنجلیکا کافمن نقاش سوئیس با پرتره‌هایی به ارزش ۸۰ تا ۸۰ هزار دلار و زیندیا سربریاکو نقاش روس با تابلوی «هنگام صبحانه» در این فهرست قرار دارند.

حس نومیدي
از این جانشأت
می‌گیرد که آدم
نمی‌داند چرا
می‌جنگد و حتی
نمی‌داند اصلاً
باید بجنگد یا نه.

یادداشت‌ها

آلبر کامو

مترجم: خشیایار دیهیمی

نشر: ماهی

۱۷ دی

به نام تاریخ

در برگه تقویم امروز نام‌های بزرگی مانند محمدرضا لطفی را می‌بینیم که به بهانه تولد یا درگذشت‌شان آثارشان را مرور می‌کنیم.

تولدها

محمدرضا لطفی: آهنگساز و نوازنده برجسته تار، سه‌تار و کمانچه سال ۱۳۲۵ در چنین روزی به دنیا آمد. پدر محمدرضا لطفی به موسیقی علاقه داشت و تار می‌نواخت و برادرش هم نوازنده تار بود و او تحت تأثیر تارنوازی برادرش به این ساز علاقه‌مند شد. او از سال ۱۳۵۰ شروع به نوازندگی در کنسرت‌های مختلف کرد و با حمایت هوشنگ ابتهاج وارد رادیو شد. نخستین کار لطفی که موسیقی اش را روی یکی از شعرهای مولانا ساخته بود سال ۱۳۵۴ از رادیو پخش شد. او در برنامه گل‌ها، سال‌ها نوازنده بود و در همان دوران گروه موسیقی شیدا را تشکیل داد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی کانون چاووش را تشکیل داد و آلبوم‌های چاووش را تولید کردند. علاوه بر این آلبوم‌های «به یاد عارف»، «سپیده»، «عشق داند»، «چهارگاه»، «جشنه‌نوش»، «به یاد درویش خان»، «معمای هستی»، «چهره به چهره»، «رمز عشق»، «صد سال تار»، «قافله سالار»، «پرواز عشق»، «خمشوانه»، «وطن ایران»، «پهانه از توست»، «هنر گام زمان» و «زخمه ساز» و آثار ماندگاری مانند «ایران ای سرای امید»، «کاروان شهید» و «برادر بی‌قرار» از آثار اوست. محمدرضا لطفی آهنگساز موسیقی متن فیلم «حاجی واشنگتن» هم بود. او سال ۱۳۹۳ درگذشت.

جبران خلیل جبران: نویسنده لبنانی کتاب «پیامبر» سال ۱۸۸۳ به دنیا آمد. جبران خلیل جبران در ۲۳ سالگی و پس از آشنایی با فرد هلند دی به هنر علاقه‌مند شد و در دوران دانشگاه سرودن شعر را آغاز کرد و در ۳۰ سالگی هم نقاش و هم نویسنده‌ای سرشناس شده بود. مشهورترین کتاب او یعنی «پیامبر» شامل ۲۶ مقاله شاعرانه سال ۱۹۲۳ منتشر شد اما پس از درگذشت جبران بسیار به شهرت رسید و اکنون به ۵۰ زبان زنده دنیا ترجمه شده است. بسیاری از آثار او پس از مرگش منتشر شدند. آثاری مانند «ارواح متمرده»، «اشکی ولیخندی»، «تبدیله‌ها»، «آیینه‌های روح» و «احمام روح». او سال ۱۹۳۱ درگذشت.

روان اکتینسون: بازیگر مشهور انگلیسی که او را با نام «مستر بین» می‌شناسید امروز ۶۶ ساله می‌شود. روان اکتینسون کارش را با اجرای یک برنامه کمدی برای رادیو بی‌بی‌سی آغاز کرد و پس از آن در یک مجموعه تلویزیونی به نام «اثر دو جانبه» حضور داشت که بسیار موفق بود. او سال ۱۹۷۹ در فیلم «توپ مخفی پلیس» بازی کرد و برایش برنده جایزه بقفا شد. بازی در «دیگر هرگز نگو هرگز» از مجموعه فیلم‌های «جیمز باند» یکی دیگر از کارهای اوست. اکتینسون از سال ۱۹۹۰ مجموعه فیلم‌های «مستر بین» را برای شبکه تلویزیونی تامس ساخت و این مجموعه موفق تا سال ۱۹۹۵ ساخته و پخش شد و پس از آن دو فیلم سینمایی با نام‌های «بین» و «تعطیلات مستربین» ساخته شدند. نام اکتینسون در فهرست بامزه‌ترین کم‌دین‌های بریتانیا و یکی از ۵۰ کم‌دین برتر تاریخ ثبت شده است.

اشکان خیل‌نژاد: کارگردان و بازیگر تئاتر سال ۱۳۶۷ به دنیا آمد. اشکان خیل‌نژاد کارش را از ابتدای دهه ۹۰ در گروه تئاتر تازه با همکاری نوید محمدزاده و هوتن شکیبا آغاز کرد و با نمایش «پنج‌پچه‌های پشت خط نبرد» در تئاتر مولوی مطرح شد. نمایش «بالاخره این زندگی مال کیه؟» یکی از بهترین کارهای او به‌عنوان کارگردان و دراماتورژ بود و پس از آن نمایش‌های «پنج‌پچه‌های پشت خط نبرد»، «برده سوم، صحنه چهارم» و «پسران تاریخ» را روی صحنه برد. علاوه بر این او بازیگر نمایش‌های «نوشتر در تاریکی» و «آقای اشمیت کیه؟» هم بوده و در فیلم‌های «رؤیای خیس» و «خانواده آقای فرشچی» هم بازی کرده است. خیل‌نژاد برای «پسران تاریخ» جایزه بهترین کارگردانی را در بخش بین‌الملل جشنواره ناتل فچر به دست آورد.

● **آزاده صدیقی**، بازیگر، **گلنوش خالقی** نوازنده پیانو، **نازنین بهادری** شاعر، **افسانه عیسی‌زاده** داستان نویس و **ادی ردمین** بازیگر بریتانیایی هم متولد امروز هستند.

درگذشت‌ها

هوشنگ استوار: آهنگساز برجسته موسیقی سمفونیک ایران سال ۱۳۹۴ در چنین روزی درگذشت. هوشنگ استوار متولد ۱۳۰۵ بود و مادرش از نخستین زنان ایرانی بود که پیانو آموختن موسیقی از پرویز محمود راهی اروپا شد و در کنسرواتوار ژنو و بروکسل تحصیل کرد. سال ۱۳۳۶ به ایران بازگشت و در سال‌های فعالیتش آهنگ‌های «سبزه بهار»، «بهار جادوان»، «سوئیت ایرانی» و «طرح سمفونیک ایرانی» را برای ارکستر سمفونیک ساخت. «شب خیام»، «مرثیه برای سوپرانو» و «آثرات» از دیگر ساخته‌های او هستند.

● **لطف‌الله مفخم** پیاو نوازنده ویولن و **بیژن سمندر** نوازنده تار و ترانه سرا هم در چنین روزی درگذشتند.

